

[Grønning.]

stofmangelen kun kan afhjælpes gennem forøget Raastofproduktion i Landbruget. Hr. Korsts Konklusion falder nær sammen med den Paavisning, som indeholdes i den før nævnte Betænkning. Gennem sin økonomiske Udredning naar han frem til et Par erhvervspolitiske Sætninger, som fastslaar, hvad Nødvendigheden kræver under de givne Produktions- og Afsætningsforhold. Hvis Landbruget, siger Direktør Korst, ikke kan betale den Arbejdskraft, der skal til for at faa det fornødne Merudbytte ud af Jorden eller ikke kan erhverve sig de tekniske Hjælpemidler, der er fornødne til Fremme af Landbrugets Ydeevne eller til Opbevaring af det gennem en mere rationel Produktion frembragte Merudbytte, saa maa der paa en eller anden Maade skaffes Udvej derfor. Det er nemlig paa den Maade, vi kan beskæftige ledige Folk og samtidig frigøre fremmed Valuta til Indkøb af industrielle Raastoffer, hvorved der kan skabes yderligere Beskæftigelse og Produktion i Byerhvervene. Og denne Opgave, siger Hr. Korst, er saa vigtig for hele vor nationale Økonomi og vor økonomiske Uafhængighed, at Prisen for dens Løsning bør betales; og i Betragtning af de 7 magre Aar kan man ikke undre sig, hvis Landbruget ikke magter Opgaven med egne Midler. Man maa derfor gennemføre visse økonomiske Foranstaltninger, for at det forarmede Landbrug kan faa Raad til at løse Opgaverne.

Det er nu snart 3 Aar, siden Generaldirektør Korst udtalte sig om denne Opgaves Betydning for vor nationale Økonomi og vor økonomiske Uafhængighed paa den Maade, som her er nævnt. Betydningen er ikke blevet mindre nu, end dengang disse Ord blev skrevet, og det forekommer mig at være noget beskæmmende for den høje Regering, at saadanne Opgaver ikke er fremmet i større Grad, end Tilfældet er, i en Tid, hvor Produktionens Opretholdelse er blevet et saa livsvigtigt Problem.

Med den Begrundelse, der er givet i forudgaaende Udtalelser, som ikke er fremsat af Trang til at kritisere, men med det Formaal at fremkalde en Overvejelse af disse Spørgsmaal for at naa til en positiv Indsats, inden det er for sent, henstiller jeg til den høje Regering med Henblik paa det kommende Høstaar og Produktionens Opretholdelse videre fremefter at tilvejebringe de forannævnte nødvendige Betingelser for en intensiv Udnyttelse af vort Lands Muligheder for en forøget Raastofproduktion. Jeg gør opmærksom paa, hvad der ligeledes

er anført i vor Raastof-Betænkning, at Avl af Oliefrø, saavel til Presning til Spisesom ogsaa til Smørebrug, meget vel er mulig her i Landet. Naar den hidtil ikke har fundet Sted i større Udstrækning, skyldes det Prisforhold, som Situationen nu totalt har ændret.

Den rette Løsning af disse og andre Opgaver kan blive bestemmende for, i hvor høj Grad vi bliver i Stand til at opretholde Produktionen. De vil næppe kunne løses tilfredsstillende uden et indgaaende Samarbejde, og jeg tror, det vil være i Statens velforstaaede Interesse, at et saadant Samarbejde etableres mellem Regeringen og de Rigsdagspartier, der er af den Opfattelse, at Tidens Vanskeligheder bedre kan imødegaas ved Samarbejde end ved Magtens Brug. Men naturligvis kan det ikke være et betingelsesløst Samarbejde, der vilde tillade Regeringen at fortsætte sin hidtidige snævre og af Partiinteresser og Erhvervsgrupper bestemte Politik. Visse Ændringer er nødvendige. Det gælder ikke mindst Regeringens Forhold til Landbruget, der indadtil og udadtil kan se tilbage paa 10 drøje Aar, som har efterladt megen Bitterhed i mange Sind. Der maa drages Omsorg for, at Byrderne fordeles mere ligeagt, at gennemførte Landbrugslove ikke forringes igennem Administrationen, saaledes som det har været Tilfældet med Kornloven af 1937 og efter manges Mening ogsaa med Loven om Erstatningsudbetaling for Tab ved Mund- og Klovesyge, og endelig maa vor Landbrugslovgivning, som i de senere Aar i ret stor Udstrækning kun har taget Sigte paa Omfordeling af Produktion og Værdier, ændres saaledes, at Frembringelsen af Værdier og Opretholdelsen af Produktionen bliver et Hovedformaal for vor Landbrugspolitik.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Frits Clausen har Ordet for en kort Bemærkning.

Frits Clausen: Jeg vil gerne fremsætte en kort Bemærkning til det, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen sagde. Det ærede Medlem talte om, at National-socialisterne havde sjældne Karakteregenskaber. Det giver jeg ham Ret i, da gode Karakteregenskaber jo er sjældne. Vi har bl. a. den gode Karakteregenskab, at vi ikke er uærlige i Citater og Henvisninger, som det ærede Medlem var det, da han heroppe tendentiøst hentydede til et Op-raab, som jeg havde skrevet, efter at Tyskerne var marcheret ind i Tjekkosllovakiet.